

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce:

G P narozený
sídlem
zastoupený advokátem Mgr. Bronislavem Šerákem
sídlem Na Bělidle 830/2, 150 00 Praha 5

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o náhradu škody proti státu

takto:

- I. Řízení se zastavuje co do částky 14 400 Kč.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 69 938 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba se co do částky 25 410 Kč zamítá.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 40 000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žaloba se co do částky 20 000 Kč zamítá.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 186 900 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku [REDACTED] Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- VIII. Žaloba se co do zaplacení částky 249 200 Kč zamítá.
- IX. Žaloba se co do zaplacení částky [REDACTED] Kč zamítá.
- X. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 332 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované zaplacení nákladů obhajoby za trestní řízení ve výši 152 581 Kč, dále náhradu nemajetkové újmy za nezákoně trestní stíhání ve výši 80 000 Kč, ušlého zisku ve výši [REDACTED] Kč a náhradu nemajetkové újmy za nezákoně omezení osobní svobody ve výši 762 000 Kč. Svůj nárok žalobce uplatnil u žalované dne 31. 5. 2016, v rámci zákonné šestiměsíční lhůty k plnění ze strany žalované nebylo plněno ničeho, později žalovaná sdělila, že žalobci na nákladech právního zastoupení zaplatila částku 52 998 Kč, za nezákoně trestní stíhání částku ve výši 20 000 Kč a za nezákoně vykonanou vazbu částku ve výši 311 500 Kč. Žalobce v rámci částečných zpětvzetí žaloby, o kterých bylo rozhodnuto v průběhu řízení, kdy zohlednil platbu ze strany žalované, požadoval za náklady na obhajobu částku ve výši 95 348 Kč, za vazbu 436 100 Kč, za nezákoně trestní stíhání částku 60 000 Kč a ušlý výdělek ve výši [REDACTED] Kč. Ve svých žalobních tvrzeních uvedl, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku pod bodem 3, a dále pro zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne [REDACTED] byl žalobce vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b), c) trestního řádu s účinností od [REDACTED] s tím, že byl propuštěn dne [REDACTED], tedy po 623 dnech. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2015, č. j. [REDACTED] byl žalobce zproštěn obžaloby. V rámci svých tvrzení uvedl, že jednak bylo zasaženo do práv žalobce na osobní svobodu, vazební stíhání žalobce mělo pro něho závažné až likvidační dopady do všech oblastí jeho života. Před svým vzetím do vazby žalobce působil jako [REDACTED], měl skvělé mezinárodní sportovní výsledky, byl uznávaným sportovcem. V rovině duševního zdraví následkem vazby a trestního stíhání žalobce začal trpět poruchami spánku, depresemi, úzkostmi a ztratil chuť do života. Kariéra žalobce jako profesionálního sportovce byla vazbou nenávratně zničena. Po propuštění z vazby pak v důsledku ztráty fyzické kondice i rovněž v důsledku psychického stavu již nebyl schopen návratu na dráhu profesionálního sportovce. Vazební stíhání mělo vliv i na společenské postavení žalobce, když před omezením osobní svobody byl považován svými přáteli za oblíbeného a zábavného, v důsledku pobytu ve vazební věznici ztratil důvěru a náklonnost svých dosavadních přátel. Dle žalobce byl celý průběh trestního stíhání i medializován, což zvýšilo intenzitu zásahu nezákoně trestního stíhání do života žalobce. Rovněž dle žalobce byla poničena jeho dobrá pověst u přátel, u rodiny, ve sportovním klubu. Zároveň žalobce požadoval náhradu ušlého zisku, ve výši minimálně [REDACTED] Kč, kdy tuto částku mohl žalobce získat účastí [REDACTED], které měl domluveny. Tato částka měla představovat minimální odměnu za účast v soutěžích, v nichž by závodil, kdyby nebyl vzat do vazby. Žalobce se měl zúčastnit [REDACTED] s tím, že [REDACTED] F. S. [REDACTED] který rovněž se žalobcem byl pod vedením trenéra J. V. [REDACTED] a který byl obdobně talentovaný a úspěšný jako žalobce, se stal [REDACTED] a vítězem mnoha profesionálních a mezinárodních soutěžích. F. S. [REDACTED] a se za dobu, kdy byl žalobce ve vazbě, zúčastnil [REDACTED] soutěží, za což obdržel celkovou odměnu ve výši [REDACTED] EUR. Žalobce pak na výzvu dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k ušlému výdělkovi ve výši

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] it navrhl vyslechnout svědky I. [REDACTED] K. [REDACTED] a Ing. F. [REDACTED] S. [REDACTED]
(výslech svědka J. [REDACTED] M. [REDACTED] původně navrženého, pak vzal zpět), s doložením listiny, že byly
dohodnuty zápasy [REDACTED]
[REDACTED], dohoda zněla [REDACTED] Kč za start [REDACTED] a v případě úspěchu byly
předjednány i účast na dalších [REDACTED] v roce 2012. Zároveň byl žalobce vyzván k upřesnění
nákladů za právní zastoupení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., které nebyly plněny ze strany
žalované, kdy žalobce doplnil, že částka 95 348 Kč se skládala jednak z úkonů za 20 porad
s odměnou za tento úkon ve výši 3 100 Kč spolu s náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč
a 21% DPH, a rovněž z trojího nahlížení do spisu, a to v odměně za jeden úkon právní služby ve
výši 3 100 Kč, spolu s náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč a rovněž částkou ve výši 200 Kč
jako náhradou za promeškaný čas spolu s odpovídající DPH. Žalobce byl v průběhu řízení dle
ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. vyzván k doplnění návrhů důkazů k prokázání následků způsobených
trestním řízením v osobnostní sféře žalobce, zejména k poškození jeho pověsti v rodině, širším
společenském okolí, negativního a odmítavého postoje sportovního klubu, skutečností, že
žalobce trpěl úzkostmi, poruchami spánku, depresemi. Lhůta k doplnění návrhu důkazů k žádosti
žalobce byla žalobci po prodloužení poskytnuta do 20. 12. 2017, podáním ze dne 19. 2. 2018
žalobce navrhl výslech svědků M. [REDACTED] S. [REDACTED] a A. [REDACTED] O. [REDACTED], kdy výslech těchto svědků soud
zamítl s ohledem na skutečnost, že žalobce výslech těchto dvou svědků navrhl až po uplynutí
lhůty k tomu dané, a to o více než dva měsíce.

2. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce se ni obrátil dne 31. 5. 2016 se svým
v žalobě popsáním nárokem na náhradu škody v celkové výši 1 494 581 Kč, kdy žalovaná
zkonstatovala, že bylo vydáno jednak nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 7 a § 9 zákona
č. 82/1998 Sb., kdy bylo poskytnuto žalobci zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí o vazbě ve
výši 311 500 Kč a zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání ve výši 20 000 Kč, později ještě
doplnila, že z její strany rovněž došlo k plnění za náklady vynaložené na obhajobu ve výši 52 998
Kč. Dle žalované pak jednak ze strany žalobce nebylo prokázáno konání porad, rovněž nebyla
prokázána výše ušlého zisku, kdy žalobce měl před vzetím do vazby zlomenou ruku a nemohl by
se tedy zúčastnit [REDACTED] které měly být vazbou znemožněny.
3. Na základě nesporných tvrzení mezi účastníky nebylo sporu, že žalobce se obrátil na žalovanou
se svými nároky dne 31. 5. 2016, dále skutečnost, že trestní řízení vůči žalobci a dalším dvěma
obviněným bylo zahájeno dne 27. 4. 2011 usnesením o zahájení trestního stíhání pro zvlášť
závažný zločin loupeže dle ust. § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Dne 2. 6. 2011
bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ust. § 173
odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pro další skutek. Dne 12. 12. 2011 bylo rozšířeno
trestní stíhání o zločin nedovoleného ozbrojování dle ust. § 279 odst. 1, odst. 2 trestního
zákoníku. Dne [REDACTED] byl žalobce a další spoluobvinění vzati do vazby, přičemž vazba se jim
započetla ode dne [REDACTED] Dne 15. 2. 2012 byla podána ze strany Městského státního
zastupitelství v Praze obžaloba k Městskému soudu v Praze. Po proběhnutých hlavních líčeních
byl dne 19. 7. 2012 vydán odsuzující rozsudek, proti kterému bylo podáno odsouzenými
odvolání. Dne [REDACTED] Vrchní soud v Praze propustil žalobce a spoluobviněné z vazby. Dne
4. 6. 2013 Vrchní soud v Praze jako soud odvolací zrušil rozsudek soudu I. stupně a vrátil věc
zpět soudu I. stupně. Po hlavních líčeních byli žalobce a spoluobvinění znovu odsouzeni, po
podaných odvoláních Vrchní soud v Praze rozhodl dne 13. 5. 2014 opět o zrušení rozsudku
soudu I. stupně a vrácení věci zpět. Po proběhnutých hlavních líčeních byl dne 13. 11. 2014
vydán rozsudek, kde ve výroku I. byl žalobce odsouzen ze spáchání jednoho skutku, z druhého
byl zproštěn společně s ostatními spoluobviněnými. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch.
Dne 25. 8. 2015 proběhlo veřejné zasedání u Vrchního soudu v Praze. Ve výroku I. rozsudek

k odvolání žalobce byl zrušen a vrácen zpět k Městskému soudu v Praze. Ve výroku II. bylo odvolání státního zástupce v neprospěch zamítnuto. Právní moci zprošťující výroky rozsudku nabyly dne 25. 8. 2015. Dne 3. 12. 2015 byl vydán soudem I. stupně rozsudek, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby i druhého skutku. Právní moci toto rozhodnutí nabylo dne 24. 12. 2015.

4. Na základě provedených důkazů soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním: Mezi žalobcem a jeho právním zástupcem Mgr. Bronislavem Šerákem proběhly porady v prostorách advokátní kanceláře, a to dne 10. 1. 2013 v době od 13:00 do 15:00 hod., dne 16. 9. 2013 od 9:00 do 11:00 hod., dne 27. 9. 2013 od 13:00 do 15:00 hod., dne 14. 10. 2013 od 18:00 do 20:00 hod., dne 21. 10. 2013 v době od 14:00 do 16:00 hod., dne 5. 11. 2013 od 8:00 do 10:00 hod., dne 11. 11. 2013 v době od 11:00 do 13:00 hod., dne 3. 2. 2014 od 10:00 do 12:00 hod., dne 19. 5. 2014 od 18:00 do 20:00 hod., dne 3. 11. 2014 od 15:00 do 17:00 hod., dne 10. 11. 2014 od 13:00 do 16:00 hod., dne 11. 11. 2014 od 15:00 do 17:00 hod., dne 12. 11. 2014 od 8:00 do 10:00 hod., dne 13. 11. 2014 od 10:00 do 12:00 hod., dne 15. 12. 2014 od 13:00 do 16:00 hod., dne 20. 1. 2015 od 18:00 do 20:00 hod., dne 4. 5. 2015 od 14:00 do 16:00 hod., dne 18. 9. 2015 od 14:00 do 16:00 hod., dne 29. 10. 2015 od 10:00 do 12:00 hod., dne 1. 12. 2015 od 18:00 do 20:00 hod. (prokázáno potvrzením o uskutečněných poradách ze dne 1. 4. 2017). Rovněž bylo prokázáno, že ve dnech 25. 4. 2012, 26. 4. 2012, 1. 6. 2012, 18. 7. 2012, 19. 7. 2012 proběhly hlavní líčení v trestní věci žalobce, obhájce žalobce nahlížel do trestního spisu dne 5. 2. 2013, dne 11. 2. 2014 a dne 13. 1. 2015. Žalobce v trestním řízení využil svého práva nevypovídat, při výslechu uvedl, [redacted] v minulosti u něj došlo k podmíněnému zastavení pro trestný čin [redacted] a [redacted] (prokázáno obsahem trestního spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted]).
5. Příjmovými pokladními doklady ze dne 11. 3. 2013 na částku 50 094 Kč, ze dne 15. 12. 2014 na částku 64 372 Kč a ze dne 5. 12. 2015 na částku 38 115 Kč, má soud za prokázané, že žalobce svému obhájci zaplatil za úkony v trestním řízení celkem částku 152 581 Kč.
6. Výpisy pořízené z internetu - články ze serveru [redacted] s článkem ze dne [redacted], ze serveru [redacted] a z [redacted] soud zjistil, že v tisku proběhly informace týkající se uvedení jména žalobce ve spojitosti [redacted] kdy tisk informoval o stádiu trestního řízení.
7. Obsahem z internetových stránek ohledně žalobce [redacted] a to ze stránek [redacted] má soud za prokázanou skutečnost, že žalobce zúčastnil [redacted] místo.
8. Výslechem svědkyně I. [redacted] P. [redacted] matky žalobce, před vzetím do vazby syn hodně sportoval, věnoval se [redacted] Při návštěvách ve vazbě se žalobce snažil skrývat, jak na něho vazba působí, vazba působila špatně, byl vyřízený z toho, že nemůže pokračovat ve sportu. Po vazbě se ke sportu už nevrátil, moc netrénoval, pouze trénoval známé a příbuzné a pracoval v rodinné firmě, ve které pracoval i před vzetím do vazby. V průběhu času působila vazba na žalobce hůře a hůře, dle svědkyně se pak ke sportu po vazbě nemohl vrátit z důvodu fyzického i psychického. Žalobce nikdy svědkyně neřekl, že by měl nějaké psychické problémy ve vazbě, ale svědkyně se domnívá, že měl. Dle svědkyně před nástupem do vazby byl na tom žalobce zdravotně v pořádku, měl předtím zlomenou ruku, [redacted] ale jinak byl zdravotně v pořádku. Žalobce po propuštění z vazby měl méně přátel, kteří se u nich setkávali.

9. Z výslechu svědka I. [redacted] K. [redacted] měl soud za prokázané, že svědek žalobce a F. [redacted] S. [redacted] přivedl asi dva roky před trestním stíháním do [redacted] J. [redacted] V. [redacted] mezi žalobcem a svědkem byla dohoda, že mu pomůže financovat jeho kariéru, aby se z něj stal profesionál. Svědek platil náklady na život, náklady na trénink. Dle svědka se pak přispívalo finančně na jejich stravu, výbavu, výstroj, placené tréninky. Dle svědka žalobce byl na hodně vysoké úrovni, obecně pak byli závodníci odměňováni na základě toho, jakých večerů nebo sportovní soupeře měli. Žalobce začínal na odměně ve výši [redacted] EUR [redacted] V době, kdy se žalobce dostal do vazby, se začal dostávat do kategorie lepších a vydělávat v průměru kolem [redacted] Kč čistého [redacted] Dle svědka žalobce před vzetím do vazby byl zdravotně v pořádku. Dle svědka [redacted] bylo zmařeno [redacted] pokud by byl žalobce úspěšný, jednalo by se o výhry za statisíce. Pokud by nebyl úspěšný, dostal by pouze za účast v prvním kole. Dle svědka žalobce měl nadstandardní rodinné vztahy, ale po vazbě se z něj stala troska, [redacted] Dle svědka vazební stíhání na žalobce mělo vliv, stejně tak by mělo vliv na každého, určitě poškodilo reputaci žalobce.
10. Výslechem svědka J. [redacted] V. [redacted] trenéra žalobce, má soud za prokázané, že svědek byl trenérem žalobce někdy od [redacted] kdy dle svědka, než u něho žalobce nastoupil jako k trenérovi, měl nasmlouváno [redacted], což je organizace, která [redacted], pokud by se pak žalobce zúčastnil [redacted] inkasoval by za účast [redacted] EUR, pokud by vyhrál, dostal by ještě odměnu. Tyto smlouvy byly vždy od konce srpna jednoho roku do dalšího srpna příštího roku. Dle svědka než byl žalobce vzat do vazby, zúčastnil se takto jednoho [redacted] kdy dostal [redacted] EUR. Přesná data [redacted] si svědek již nepamatoval. Po vazbě svědek žalobce viděl asi dvakrát, netrénoval ho, kdy žalobce nechtěl trénovat. Svědek se nemohl vyjádřit, jak na žalobce vazba působila. Dle svědka před vzetím do vazby výkonnostně byl žalobce na tom výborně, před vzetím do vazby měl jednu zlomenou ruku, nemohl trénovat měsíc či pět neděl. [redacted] Dle svědka před vzetím do vazby fyzická kondice žalobce byla perfektní, po vazbě fyzickou kondici už svědek nemohl posoudit. Druhý svěřenec F. [redacted] S. [redacted] v době, kdy byl žalobce ve vazbě, absolvoval [redacted] za rok, za ty dva roky to mohlo [redacted] svědek S. [redacted] inkasoval za účast [redacted] EUR s tím, že když [redacted] hrál, dostával ještě šek na odměnu.
11. Z výslechu svědka A. [redacted] J. [redacted] H. [redacted] soud nezjistil ke zjištění skutkového stavu žádnou podstatnou okolnost, když svědek trénoval žalobce od roku 2005 do roku 2008.
12. Výslechem svědka F. [redacted] S. [redacted] soud zjistil, že žalobce byl jeho kamarád a sportovní kolega, znali se od roku 2008, ve vazbě svědek žalobce dvakrát navštívil. V roce 2010 začali trénovat přes pana K. [redacted] u J. [redacted] V. [redacted] v [redacted] Ve vztahu k žalobci pak z jeho výpovědi soud zjistil, že před vzetím do vazby byl žalobce v nejlepší kondici, co kdy svědek zažil. Dle svědka nebyly žádné písemné smlouvy ohledně [redacted] byly gentlemanské dohody, kdy promotér řekl, že třeba za měsíc či jeden a půl měsíce až čtyři někam svědek či žalobce pojedou. Dle svědka neměli žádnou roční smlouvu. Žalobce, než byl vzat do vazby, mohl mít nasmlouváno [redacted] Za dobu, co byl žalobce ve vazbě, svědek byl na [redacted], dle svědka se pak vědělo, [redacted] jeden a půl měsíce až pět měsíců dopředu. [redacted] se [redacted] zúčastnil [redacted], v prvním kole dostal za účast [redacted] EUR, pokud postoupil [redacted] EUR, později [redacted] EUR. Účast [redacted] pak byla v ceně za [redacted] EUR. Na žalobce vazba působila v tom směru, že byl zamlklý, žalobce se ve vazbě při návštěvě snažil působit vyrovnaně, ale, jak může každý být v nějakém psychickém stavu, když ho zavřou. Žalobce svědkovi říkal, že tam nemůže cvičit, aby to nebrali jako nějakou přípravu na útek. [redacted] že se z něho

vytratila určitá bojovnost, [redacted] je nutné mít dravost a je těžké to v sobě udržet. Dle svědka bylo těžké, pokud je člověk v nějaké výkonnosti, po dvou letech znovu začínat, to již nedalo dohnat. Svědek si nevzpomínal, že by žalobce před vzetím do vazby byl nějak vážně zraněn. [redacted] Pokud by měl žalobce nějakou zlomenou ruku, nohu, určitě to nebylo na dlouho. Žalobce odešel z profesionálního [redacted] proto, že byl vzat do vazby. Vazba měla vliv na společenské postavení žalobce, přestala se s ním vídat i nějaká dívka. Je to ale všeobecné, že pokud je člověk vzat do vazby, zbytek lidí se k člověku otočí zády. V době, kdy byl žalobce ve vazbě, svědek měl [redacted]

13. Žalovaná byla vyzývána v souladu s ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. k doplnění návrhů důkazů k prokázání skutečnosti, že žalobce před vzetím do vazby měl zlomenou ruku, nemohl se zúčastnit [redacted] tomto směru žalovaná poukázala na obsah trestního spisu a výslech matky.
14. Výslechem svědka P [redacted] S [redacted] má soud za prokázané, že se žalobcem se kamarádí asi 12 let. Svědek rovněž byl asi dvakrát ve vazební věznici navštívit žalobce. Vazba na žalobci zanechala následky po psychické stránce, před trestním stíháním byl energický, po trestním stíhání byl jiný, je možné, že to bylo dáno i věkem. Žalobce se na návštěvách snažil vypadat odolně, kdy svědek byl na návštěvě vždy s matkou žalobce, žalobce chtěl uklidnit matku, ale dle výrazu obličeje, intonace hlasu šlo spíše o fráze. Ve sportovním klubu mezi sportovci k zásadní změně ve vnímání žalobce z důvodu jeho trestního stíhání nijak nedošlo, ze strany ostatních lidí však ano, kdy sám svědek dostával náznaky z okolí, s kým se to vlastně svědek baví. Trestní stíhání žalobce ve vztahu k nejbližší rodině nemělo vliv, neboť žalobce měl podporu ze strany rodičů a bratra, horší to bylo ve vztahu k širší rodině, ve vztahu jeho bratrance R [redacted] A [redacted] který byl rovněž v kauze trestně stíhán. Svědek byl osobně přítomen jednou situaci, že byli společně na akci a jedna slečna posílena vínem se ptala, koho to tahají na akci s poukazem na žalobce. Žalobce před vzetím do vazby byl aktivní sportovec, po propuštění z vazby jeho solidně našlápnutá kariéra byla přibrzděná, k ní se tedy už nevrátil. Bavili se sice o tom, že by se vrátit mohl, ale zatím se nestalo. Žalobce se vrátil z vazby zlomený, zdrženlivý, nikdy se se žalobcem nebavil o tom, že by měl nějaké problémy spojené s vazbou týkající se psychického rázu, že by trpěl nespavostí či že by měl deprese. Svědek nevěděl, jestli měl dohodnutý [redacted], které byly zmařeny vzetím do vazby, vyjadřoval se pouze obecně, [redacted] Dle svědka se žalobce po vazbě nevrátil ke sportovní kariéře z důvodu, že měl jiné starosti a chtěl vrátit rodině to, co si s ním vytrpěla, zároveň si myslí, že mu to nedovoloval ani fyzický stav. Žalobce po návratu z vazby neměl [redacted] která je k zápasu potřeba, rovněž neměl výkonnost. Trvalo by tak rok, než by se dostal do kondice. Svědek se pak se žalobcem bavil, jak prožíval vazbu, dle svědka se žalobce po vazbě snažil vystupovat jistě, avšak neodpovídalo to skutečnosti, dle svědka to pro žalobce muselo být těžké. Žalobce hrozbu trestu prožíval emotivně, a to hlavně kvůli rodině, neboť jeho rodina byla velmi soudržná, měli rodinný podnik. Žalobci zůstal pouze z přátel pouze on, jeho bratr a ještě jeden kamarád a rodina.
15. Výslechem svědka L [redacted] K [redacted] má soud za prokázané, že svědek pořádal [redacted] Se žalobcem byly domluveny [redacted] Svědek si již nepamatuje, zda smlouvy byly v písemné podobě, ale určitě byla dohoda ústní [redacted] Dle svědka byla dohoda ohledně odměny [redacted] Kč za start [redacted] Svědek si to pamatuje proto, že žalobce dali na vazbu a všichni z toho byli překvapeni a museli na situaci reagovat [redacted] Cena u každého [redacted] sjednána vždy individuálně s ohledem na jeho výkonnost. Částka [redacted] Kč byla jako počáteční minimum. [redacted] Dle svědka žalobce před vzetím do vazby byl dobrý, [redacted] po propuštění z vazby už ho neviděl.

16. Podle ustanovení § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
17. Podle ustanovení § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
18. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
19. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
20. Soud ve výroku I. rozsudku rozhodl dle § 96 odst.2 o.s.ř. zprvu o zastavení řízení co do částky 14 400 Kč, když tuto částku vzal žalobce při jednání dne 13. 11. 2017 zpět s tím, že původně žalovanou částku odškodnění za nezákonnou vazbu vypočítanou ze strany žalobce ve výši 762 000 Kč vzal zpět o částku zaplacenou žalovanou ve výši 311 500 Kč (o tomto zpětvzetí bylo rozhodnuto), avšak později upravil svoji žalobu, že požaduje odškodnění za 623 dní vazby (namísto původně tvrzených 635 dní), tedy požaduje částku 436 100 Kč a vzal tak žalobu ještě co do částky 14 400 Kč zpět, kdy žalovaná proti zpětvzetí žaloby neměla námitek. (výrok I. rozsudku).
21. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, §30a §31 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhal jednak zaplacení nákladů za obhajobu ve výši 95 348 Kč, zaplacení zadostiučinění ve výši 60 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním za dobu trestního stíhání po propuštění z vazby (z vazby propuštěn dne [redacted] do pravomocného skončení věci tj. do 24. 12. 2015, zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným výkonem vazby ve výši 436 100 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce a nezákonného vzetí do vazby, zaplacení škody- ušlého zisku po dobu nezákonné vazby ve výši [redacted] Kč. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen nebyl v plném uplatňovaném rozsahu, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
22. V řízení nebylo sporu mezi účastníky a bylo prokázáno, že usnesením policejního orgánu vůči žalobci a dalším dvěma obviněným bylo zahájeno dne [redacted] trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ust. § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Dne 2. 6. 2011 bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle ust. § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku pro další skutek. Dne 12. 12. 2011 bylo rozšířeno trestní stíhání o zločin nedovoleného ozbrojování dle ust. § 279 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Dne [redacted] byl žalobce a další spoluobvinění vzati do vazby, přičemž vazba se jim započítala ode dne [redacted], proti žalobci byla podána obžaloba, žalobce byl propuštěn z vazby dne [redacted]. Pravomocně ze všech skutků byl žalobce postupně zproštěn obžaloby, kdy z posledního skutku byl zproštěn ke dni 24. 12. 2015. Dle konstantní judikatury usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením.

23. Objektivní odpovědnosti za škodu z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
24. Prvním nárokem žalobce byl požadavek na zaplacení majetkové škody-vynaložených nákladů na obhajobu v částce 95 348 Kč, když v řízení bylo prokázáno, že žalobce zaplatil svému obhájci Mgr. Bronislavu Šerákovi za obhajobu celkem částku 152 581 Kč, když nebylo ani sporu, že právní zástupce převzal obhajobu žalobce dne 30. 8. 2012(ze strany žalované byla za náklady na obhajobu zaplacená částka 52 998 Kč, a to za 12 úkonů - příprava a převzetí věci za účasti na hlavních líčení a veřejných zasedáních a podání opravných prostředků spolu s odpovídající DPH). Spornou otázkou bylo, zda žalobci náleží náklady zaplacené žalobcem za úkony jeho obhájce v trestním řízení a to za 20 porad s jeho právním zástupcem konaných dne 10. 1. 2013 v době od 13:00 do 15:00 hod., dne 16. 9. 2013 od 9:00 do 11:00 hod., dne 27. 9. 2013 od 13:00 do 15:00 hod., dne 14. 10. 2013 od 18:00 do 20:00 hod., dne 21. 10. 2013 v době od 14:00 do 16:00 hod., dne 5. 11. 2013 od 8:00 do 10:00 hod., dne 11. 11. 2013 v době od 11:00 do 13:00 hod., dne 3. 2. 2014 od 10:00 do 12:00 hod., dne 19. 5. 2014 od 18:00 do 20:00 hod., dne 3. 11. 2014 od 15:00 do 17:00 hod., dne 10. 11. 2014 od 13:00 do 16:00 hod., dne 11. 11. 2014 od 15:00 do 17:00 hod., dne 12. 11. 2014 od 8:00 do 10:00 hod., dne 13. 11. 2014 od 10:00 do 12:00 hod., dne 15. 12. 2014 od 13:00 do 16:00 hod., dne 20. 1. 2015 od 18:00 do 20:00 hod., dne 4. 5. 2015 od 14:00 do 16:00 hod., dne 18. 9. 2015 od 14:00 do 16:00 hod., dne 29. 10. 2015 od 10:00 do 12:00 hod., dne 1. 12. 2015, jejichž konání má soud za prokázané prohlášením žalobce, dále nahlížení do spisu provedené obhájcem žalobce, a to dne 5. 2. 2013, dne 11. 2. 2014 a dne 13. 1. 2015, když toto nahlížení do spisu má soud za prokázané obsahem trestního spisu, který byl proveden k důkazu.
25. Dle § 31 odst. 1, 3, zákona č. 82/1998 Sb., náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení, nebo změnu nezákonného rozhodnutí, nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Speciálním právním předpisem o mimosmluvní odměně, je pak vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů (dále jen advokátní tarif).
26. Soud při hodnocení porad vázán ust. § 31 odst. 1, 3, zákona č. 82/1998 Sb. dospěl k závěru, že ve vztahu k 17 poradám, které trvaly více jak hodinu, se u těchto jedná o účelně vynaložené náklady na zrušení nezákonného rozhodnutí, když konkrétně porada dne [REDAKCE] proběhla bezprostředně po propuštění vazby [REDAKCE] tudíž lze ji mít za účelnou ve směru informování žalobce o dalším průběhu a dalších kroků v obhajobě, u porady dne 16. 9. 2013 má soud zato, že časově tato porada odpovídá následnému konání hlavního líčení dne 26. 9. 2013, dne 27. 9. 2013 pak porada odpovídá opětovně hlavnímu líčení předchozího dne, kdy lze dospět k závěru, že strategie obhajoby a nutná konzultace s obhájcem je dána před hlavním líčením přípravou na jednání a po hlavním líčení pak konzultací o průběhu líčení a směřování dalších kroků v obhajobě. Stejná situace se týká porady dne 14. 10. 2013 a dne 21. 10. 2013, kdy hlavní líčení proběhlo dne 16. 10. 2013. Totožná situace je u porady dne 5. 11. 2013 a dne 11. 11. 2013, kdy hlavní líčení ve věci proběhlo dne 7. 11. 2013, kdy byl ve věci vyhlášen odsuzující rozsudek. Porada dne 3. 2. 2014 odpovídá skutečnosti, že na konci ledna 2014 byl žalobci doručen rozsudek a dne 4. 2. 2014 bylo ve věci podáno odvolání žalobce. Obdobná situace je také u porady dne 3. 11. 2014 a dne 10. 11. 2014, kdy hlavní líčení proběhlo dne 10. 11. 2014, kdy opětovně tyto

porady mají bezprostřední vztah s konáním hlavního líčení, stejná situace je i u porady dne 11. 11. 2014, dne 12. 11. 2014, dne 13. 11. 2014, kdy tyto porady se konaly vždy v ten samý den, kdy proběhlo hlavní líčení u soudu. Poradu dne 20. 1. 2015 soud s ohledem na doručení rozsudku soudu v prosinci 2015 a sepis odvolání v lednu považuje za účelnou s ohledem na časovou vazbu k sepisu a podání odvolání ve věci samé dne 30. 1. 2015. Porady ve dne 18. 9. 2015 dne 29. 10. 2015 časově odpovídají veřejnému zasedání konanému dne 25. 9. 2015 u Vrchního soudu v Praze, a porada dne 1. 12. 2015 odpovídá a časově je spjata s hlavním líčením dne 3. 12. 2015. Všechny shora uvedené porady obhájce s žalobcem soud posoudil jako účelné, a to i s ohledem na výši trestu, která žalobci hrozila, pochopitelně i s ohledem na dobu provedení těchto porady, která byla časově spojeny s průběhem hlavního líčení a rozhodnutí v trestní věci. Na základě provedení dokazování soud dospěl k závěru, že ve smyslu advokátního tarifu s poukazem na trestní sazbu, která poškozenému hrozila trestním stíháním, pak za jeden úkon právní pomoci je možno, stejně jako tvrdil žalobce, přiznat částku ve výši 3 100 Kč, když poškozenému hrozil trest v rozsahu 5 až 12 let, a tarifní hodnota pak dle ustanovení § 10 odst. 3 písm. d) advokátního tarifu, byla ve výši 3 100 Kč, rovněž za každý úkon přísluší paušální náhrada ve výši 300 Kč jako náhrada za hotové výdaje dle § 13 advokátního tarifu s 21% DPH, když právní zástupce žalobce je plátcem DPH. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že ze strany žalobce byly vynaloženy náklady za obhajobu spočívající v 17 shora uvedených právních poradách se svým obhájcem, když tuto částku mimo jiné zaplatil svému obhájci spolu s paušálními náhradami za každý z těchto úkonů a odpovídající 21% DPH, tato částka ze strany žalované nebyla zaplacená, soud zavázal žalovanou k zaplacení částky ve výši 69.938 Kč, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

27. Naopak ve výroku III. zamítl žalobu co do částky 25 410 Kč, když dospěl k závěru že 3 porady konané ve dnech 19. 5. 2014, dne 15. 12. 2014 a dne 4. 5. 2015 časově nesouvisí s průběhem vývoje trestního řízení žalobce a nelze je mít tedy za účelně vynaložené ve smyslu § 31 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., když zároveň dospěl soud k závěru, že náklady za zaplacení 17 přiznaných porad byly vzhledem k jejich počtu dostatečnými k účinné a účelné obhajobě a nákladům na zrušení nezákonného rozhodnutí. U tří úkonů, a to nahlížení do spisu ve dnech 5. 2. 2013, dne 11. 2. 2014 a dne 13. 1. 2015 dospěl soud k závěru, že situace, kdy se nejednalo o nahlížení do spisu s ukončením vyšetřování, že tyto úkony nejsou úkony účtovatelnými dle advokátního tarifu, není pro něj opora v ust. § 11 advokátního tarifu, když advokátní tarif považuje pouze za úkon nahlížení do spisu při skončení vyšetřování (§ 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu), pokud nahlížení do spisu je spojeno s počátkem zastoupení, již v samotném převzetí a přípravě zastoupení dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, je subsumováno nahlédnutí advokáta do spisu. Z těchto důvodů žalobu za tyto náklady vynaložené žalobcem nepřiznal a co do této částky žalobu zamítl, když za každý z těchto šesti úkonů žalobce požadoval částku 3 100 Kč odpovídající advokátnímu tarifu, paušální náhradu ve výši 300 Kč a 21% DPH a rovněž u úkonu prostudování spisu rovněž za každý z těchto úkonů 200 Kč za ztrátu času za dobou strávenou k provedení úkonu a zpět (výrok III. rozsudku).

28. Dalším nárokem žalobce byl požadavek na zaplacení nemajetkové újmy ve výši 60 000 Kč z nezákonného rozhodnutí za dobu trestního stíhání po propuštění z vazby (z vazby propuštěn dne [redacted] do pravomocného skončení věci tj. do 24. 12. 2015, když ze strany žalované byla žalobci přiznána částka ve výši 20 000 Kč. Jak již bylo shora uvedeno, soud dospěl k závěru, že v řízení došlo k prokázání nezákonného rozhodnutí ve smyslu ust. § 7, 8 Z. č. 82/1998 Sb., když bylo zrušeno trestní stíhání žalobce zprošťujícím rozsudkem. Soud se zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučněním přiznání částky ve výši 20 000 Kč ze strany žalované. Při stanovení formy či výše zadostiučnění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán mimo jiné jako pro nejzávažnější skutek pro podezření ze spáchání pro zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173

odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 5 až 12 let. Hrozba trestu v tomto případě - s ohledem na možnou trestní sazbu - byla v případě žalobce relativně vysoká. Trestní stíhání žalobce po propuštění z vazby trvalo 2 roky, což není krátkou dobou. Nebylo tvrzeno, že žalobce byl známý v široké veřejnosti, v řízení bylo prokázáno, že o případu žalobce s uvedením žalobcova jména bylo informováno na internetu. Výpověďmi svědků bylo prokázáno, že trestní stíhání na žalobce po psychické stránce beze sporu působilo, nebylo však prokázáno, že by došlo k poškození jeho pověsti v rodině, když naopak z výpovědi téměř všech svědků vyplynulo, že rodina stála při žalobci. Rovněž nedošlo k prokázání skutečnosti, že by se sportovní klub, [REDAKCE] se k žalobci po zahájení trestního stíhání stavěl odmítavě. V řízení bylo prokázáno, že vlivem trestního stíhání došlo k zmenšení počtu známých v okruhu žalobce a to výpověďmi matky žalobce a bratrů S [REDAKCE]. Je pravdou, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Na druhou stranu forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Soud dospěl po zhodnocení veškerých okolností případu k závěru, že za každý rok trestního stíhání v době po propuštění z vazby do pravomocného zproštění žalobce, lze žalobci přiznat částku 30 000 Kč, která je odpovídající náhradou nemajetkové újmy způsobené žalobci nezákonným trestním stíháním, když tato částka koresponduje s délkou trestního stíhání, hrozbou trestu, skutečností, že trestní stíhání mělo po psychické stránce na žalobce vliv. Důvody pro přiznání vyšší částky soud neshledal, když bylo prokázáno, že nejbližší vztahy v rodině a pevná přátelství i přes trestní stíhání zůstaly zachovány, když ctily presumpci neviny. Za 2 roky má žalobce dle soudu nárok na zaplacení částky ve výši 60 000 Kč. Vzhledem k tomu, že ze strany žalované byla zaplacena částka ve výši 20 000 Kč, zavázal soud ve výroku IV. žalovanou k zaplacení zbývající částky ve výši 40 000 Kč, co do zbytku tento požadavek zamítl (výrok V. rozsudku), když pro něj neshledal zákonnou oporu.

29. Ve vztahu k dalšímu nároku žalobce - odškodnění nemajetkové újmy za vykonání vazby v délce 623 dnů v požadované částce 436 100 Kč, když žalobci ze strany žalované byla přiznána za každý den vazby částka 500 Kč a žalobce chtěl z každý den vazby částku 1 200 Kč, tudíž požadoval doplatek za každý den vazby ve výši 800 Kč, dospěl soud k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku pod bodem 3, a dále pro zločin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne [REDAKCE] byl žalobce vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b), c) trestního řádu s účinností od [REDAKCE] s tím, že byl propuštěn dne [REDAKCE] tedy po 623 dnech. Trestní stíhání žalobce bylo skončeno zproštěním obžaloby. Za této situace, kdy bylo zrušeno trestní stíhání žalobce a tento vykonal vazbu, dospěl soud k závěru, že zde jsou naplněny podmínky odpovědnosti státu za škodu, když podstatné je, že poškozený, tedy žalobce na základě vazebního rozhodnutí skutečně vazbu vykonal a, trestní stíhání ve vztahu k jeho osobě bylo zrušeno a nedošlo tedy k jeho odsouzení za skutek,

v souvislosti s nímž byl vzat do vazby. Soud se tedy zabýval skutečností, zda žalobci vykonanou vazbou vznikla škoda, která se nepresumuje, kterou je však nutno v řízení prokázat. V tomto smyslu byl žalobce vyzván dle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. k předložení důkazů k prokázání vzniku nemajetkové újmy na straně žalobce v tvrzeném rozsahu, že žalobce trpěl poruchami spánku, úzkostmi, depresemi. Soud se zabýval rozsahem újmy, která žalobci vznikla. Při svém rozhodnutí vycházel rovněž z judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozsudku ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2357/2010, který se vyjadřoval k hodnocení následků neoprávněného držení ve vazbě a odpovědnosti státu za škodu. Soud při stanovení peněžní náhrady za nemateriální újmu způsobenou nezákonným omezením osobní svobody ze strany státu se zabýval základními okolnostmi případu tj. povahou trestní věci, celkovou délkou omezení osobní svobody a následky v osobní sféře poškozené osoby. Výkon vazby již svojí podstatou je zásadním omezením v životě každé vazebně stíhané osoby s ohledem na omezení osobní svobody, svobody pohybu, rodinného života, soukromí. V řízení bylo prokázáno, že žalobce byl vzat do vazby ve věku [redacted], byl osobou, která nikdy předtím nebyla ve výkonu vazby či trestu odnětí svobody, i když už v minulosti proti němu bylo vedeno trestní stíhání skončené podmíněným zastavením trestního stíhání, ve vazbě strávil 623 dnů, výkon vazby měl vliv na psychiku žalobce, vazba razantně zasáhla do začínající kariéry žalobce v oblasti profesionálního [redacted] (prokázáno výpověďmi [redacted]), tuto přerušila s tím, že žalobce se po návratu z vazby již ke své kariéře [redacted] nevrátil. Výpovědi matky žalobce, bratrů S [redacted] jakož i svědka K [redacted] bylo prokázáno, že výkon vazby žalobce poznamenal z hlediska jeho fyzické a psychické kondice, žalobce [redacted], žalobce se stal osobou uzavřenější, jakoby „bez vnitřní jiskry a elánu“. V řízení nebylo prokázáno, že by výkon vazby zanechal déletrvající psychické následky na žalobci, které by musely být řešeny návštěvou lékařů, léky. Žalobci za trestní stíhání, v rámci něhož došlo k výkonu vazby, hrozil trest odnětí svobody až do výše 12 let. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že adekvátním odškodněním je orientačně částka v rozmezí 500 Kč až 1 500 Kč za jeden den trvání vazby, v jejímž rámci soud promítne shora uvedené okolnosti případu. Při svém závěru podepsaný soud vzal v úvahu všechny shora uvedené skutečnosti, přičemž dospěl k závěru, že žalobci přísluší odškodnění za jeden den vazby v částce 800 Kč, když přiznání vyšší částky okolnosti případu žalobce neodůvodňují, když v řízení nebyl prokázán vyšší dopad do osobnostní sféry, sportovní klub se k žalobci nestavil odmítavě, svědci plně nevyloučili, že by se žalobce nemohl vrátit ke své sportovní kariéře po návratu z vazby, záleží jen na žalobci. Vztahy v nejbližší rodině zůstaly zachovány, sama matka žalobce uvedla, že žalobce [redacted] že někoho občas trénuje. Jak soud již shora uvedl, žalovaná již za každý den vazby přiznala žalobci částku 500 Kč, a proto soud zavázal žalovanou ve výroku VI. rozsudku k zaplacení částky 186 900 Kč (623 dnů x 300 Kč). Co do zbytku pak žalovanou částku zamítl, když neshledal pro přiznání této částky důvody, jak již bylo shora uvedeno (výrok VIII. rozsudku).

30. Poslední požadavek žalobce se týkal tvrzené majetkové škody- ušlého zisku v rozsahu [redacted] Kč, když se mělo jednat o minimální odměnu, kdy se žalobce měl za dobu vazby zúčastnit [redacted] že za jednu soutěž měla žalobci příslušet odměna ve výši [redacted] Kč. Žalobce byl v průběhu řízení opět poučen dle ust. § 118a odst. 1 a 3. o.s.ř. k doplnění tvrzení a návrhů důkazů k prokázání, [redacted] se žalobce měl zúčastnit a za jakou odměnu, když neúčast žalobce byla zapříčiněna právě konáním vazby. V tomto směru soud vzal za stěžejní výpověď svědka I [redacted] K [redacted] [redacted] který potvrdil, že se žalobcem byly nasmlouvány v roce 2011 [redacted] [redacted] kdy cena za start byla ve výši [redacted] Kč pro žalobce s tím, že sjednání dalších zápasů a jejich ceny se mělo odvíjet od výsledku [redacted] S jeho výpovědí pak korespondovala výpověď svědka F [redacted] S [redacted], který nejen stejně jako žalobce [redacted]

██████████ s žalobcem měli úzké vztahy ██████████ když z jeho výpovědi vyplynulo, ██████████ smlouvy. Svědek potvrdil, že ██████████ je těžké dopředu odhadnout stav a kondici ██████████ Z jiných výpovědí soud nedospěl k závěru ██████████ měl žalobce sjednanu účast. Zároveň soud dospěl k závěru, že jediným prokázaným ušlým ziskem, o nějž žalobce přišel v důsledku nezákonného vzetí do vazby, je tak právě dohodnutá cena ██████████ v celkové výši ██████████ Kč. Dle soudu není možno vycházet při stanovení ušlého zisku z hypotézy, že by žalobce absolvoval stejný ██████████ jako zápasník F. S. ██████████, když ██████████ a ušlý výdělek musí být bezpečně prokázán, aby mohl být přiznán. Z těchto důvodů soud žalobci ve výroku VII. částku ██████████ Kč přiznal a co do zbytku požadovaného ušlého zisku v částce ██████████ Kč zamítl. Zároveň v řízení nebylo prokázáno, že by žalobce těsně před vzetím do vazby měl zlomenou ruku, že by se ██████████ nemohl zúčastnit, když je pravdou, že v rámci výslechu před vzetím do vazby žalobce mluvil o zlomené ruce, rovněž svědkyně-matka žalobce při výslechu před nyní rozhodujícím soudem uvedla, že žalobce měl zlomenou ruku, tuto skutečnost potvrdil i trenér V. ██████████ a svědek K. ██████████ zároveň však svědci-muži uvedli, že před vzetím do vazby už byl zdravotně v pořádku, což potvrdil i svědek F. S. ██████████, který s ním byl v kontaktu při pravidelném tréninku. Z obsahu trestního spisu nevyplývá, že by žalobce byl brán do vazby se zlomenou rukou.

31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. podle poměru úspěchu a neúspěchu ve sporu, když soud dospěl k závěru, že žalobce byl úspěšný se žalobou pouze částečně, kdy při stanovení poměru úspěchu a neúspěchu soud vycházel z celkové požadované částky ve výši 752 581 Kč (za obhajné ve výši 152 581 Kč + za nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání požadované ve výši 80 000 Kč - soud vycházel z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č.177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), za nemajetkovou újmu za nezákonnou vazbu požadovanou ve výši 762 000 Kč - soud vycházel z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) AT + ušlého zisku ve výši ██████████ Kč), když žalobce byl úspěšný co do částky ██████████ Kč (122 936 Kč za obhajné částečně zaplacené po podání žaloby žalovanou ve výši 52 998 a částečně přiznanou ve výši 69 938 Kč + tarifní hodnota ve výši 50 000 Kč Kč za nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání, i když žalobce byl úspěšný pouze do 60 000 Kč, soud s ohledem na skutečnost, že výše částky je na posouzení soudem vycházel z plného úspěchu a tedy z částky 50 000 Kč jako tarifní hodnoty + tarifní hodnota ve výši 50 000 Kč za nemajetkovou újmu za nezákonnou vazbu, i když žalobce byl úspěšný pouze částečně, soud s ohledem na skutečnost, že výše částky je na posouzení soudem vycházel z plného úspěchu a tedy z částky 50 000 Kč jako tarifní hodnoty + ██████████ Kč - přiznaný ušlý zisk), tedy v rozsahu 40,78 %, naopak neúspěšný v rozsahu 59,22 %, tedy naopak žalovaná byla úspěšná ve své obraně v rozsahu 59,22 % a zákonitě neúspěšná v rozsahu 40,78 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu, tak žalovaná má právo ve vztahu k žalobci na náhradu nákladů v rozsahu 18,44 %. Žalované vznikly náklady ve výši 1 800 Kč za 6 úkonů a to vyjádření k žalobě ze dne 6. 3. 2017, vyjádření ze dne 5. 6. 2017, účast na 3 jednáních dne 28. 8. 2017, 6. 11. 2017, 21. 2. 2017, za závěrečný návrh po 300 Kč za jeden úkon dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. za použití vyhl. č.254/2015 Sb. Po promítnutí poměru úspěchu a neúspěchu má žalovaná právo na náhradu nákladů řízení v částce po zaokrouhlení 332 Kč (výrok X. rozsudku).

32. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 části věty za středníkem o.s.ř., kdy z jeho činnosti je soudu známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, když žalovaná je organizační složkou státu a těmito podmínkami se musí řídit. Stejnou lhůtu pak soud stanovil ve vztahu ke všem účastníkům.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 21. února 2018

Mgr. Karolína Šorbanová v. r.
soudkyně